

Наконецъ кога-то пътища-та зимѣ ся отвориха, она за Москва трагна съ покрита саниа, наедно съ путешественницы кои-то истый-атъ путь струваха. Игуменка-та, като неможе да я напрати отъ предпріятіе-то сида ся остави, даде ѱ едно превручтелно писмо до Госпо-жинка С. * * * една нейна пріятелка въ Москва, и увѣри я че она всегда може да има до-мъ-атъ ѱ като едно здраво прибѣжище, гдѣ-то она мѣ е принята като возлюбленна една дщерка, кое и да е слѣдствие-то на путешествіе-то ѱ.

Прасковія стигна въ слѣдний-атъ тойзи градъ безъ смущеніе и безъ опасность. Госпо-жинка С. * * * прія я съ голѣмо гостолубіе и задрѣжа я нѣколко дни за да ѱ намѣри нѣкого содружника до Петербургъ.

Она трагна съ одного купеца кой-то путешествоваше съ сущы-те неговы конѣ, и кой-то дваѣсе дни на путь варви. Освѣнь превручтельны-те писма кои-то ѱ бѣха дали Ека-терининбургскы-те госпожи, она прія едно писмо и отъ Госпожинка С. * * * до княгиня-та Т. * * *, жена почтенна и престарѣла. Такива бѣха средства-та ѱ кога она въ столица-та стигна кадѣ средѣ Февруарія, почти осмынадесять мѣ-